

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 731/2022
14.07.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Биљане Синановић, председника већа, Радмиле Драгичевић Дичић, Светлане Томић Јокић, Милене Рашић и Мирољуба Томића, чланова већа, са саветником Андреом Јаковљевић, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА, адвоката Павела Турана, поднетом против правноснажних решења Основног суда у Шиду К 57/20 од 17.03.2022. године и Кв 72/22 од 21.04.2022. године, у седници већа одржаној дана 14.07.2022. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ, као основан, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, па се **УКИДАЈУ** правноснажна решења Основног суда у Шиду К 57/20 од 17.03.2022. године и Кв 72/22 од 21.04.2022. године и предмет враћа Основном суду у Шиду на поновно одлучивање.

Образложење

Решењем Основног суда у Шиду К 57/20 од 17.03.2022. године, у првом ставу, стављено је ван снаге решење о трошковима кривичног поступка К 43/19 од 13.09.2019. године и Кв 244/19 од 04.12.2019. године, које је имао оштећени ББ у предметном кривичном поступку, док је другим ставом изреке наведеног решења усвојен захтев Ервина Пашти, адвоката из ..., пуномоћника оштећеног ББ па су утврђени трошкови кривичног поступка К 57/20 пуномоћника оштећеног, адвоката Ервина Пашти у укупном износу од 177.750,00 динара и обавезана окривљена АА да наведени новчани износ плати оштећеном ББ у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Шиду Кв 72/22 од 21.04.2022. године, одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљене АА, изјављена против првостепеног решења.

Против наведених правноснажних решења захтев за заштиту законитости благовремено је поднео бранилац окривљене АА, адвокат Павел Туран, због повреде закона из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП, са предлогом да

Врховни касациони суд утврди да је поднети захтев основан јер је повређен закон на штету окривљене и да побијана решења преиначи тако што ће одбити захтев оштећеног за исплату трошкова кривичног поступка или да иста укине у целости и списе предмета врати Основном суду у Шиду на поновно одлучивање.

Врховни касациони суд је доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, сходно одредби члана 488. став 1. ЗКП, те је у седници већа коју је одржао у смислу члана 490. ЗКП, без обавештења Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљене, сматрајући да њихово присуство није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), размотрио списе предмета и правноснажна решења против којих је захтев за заштиту законитости поднет, па је по оцени навода изнетих у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА, је основан.

Врховни касациони суд налази да се основано захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује да је побијаним правноснажним решењима повређен закон из члана 441. став 4. у вези члана 261. став 1. и став 2. ЗКП, на штету окривљене.

Из списка предмета произлази, да је окривљена АА, правноснажном пресудом Основног суда у Шиду К 57/20 од 05.11.2020. године, оглашена кривом због кривичног дела одузимање малолетног лица из члана 191. став 3. Кривичног законика па је осуђена на новчану казну у одређеном износу од 30.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 60 дана од дана правноснажности пресуде, с тим што је одређено да ће суд, уколико окривљена наведену казну не плати у остављеном року, исту заменити казном затвора, тако што ће за сваких започетих 1.000,00 динара новчане казне одредити један дан казне затвора. Истом пресудом окривљена је сходно члану 264. ЗКП, обавезана да плати трошкове кривичног поступка и то судског паушала у износу од 5.000,00 динара, у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења. Наведена пресуда постала је правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/20 од 09.02.2022. године којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљене и првостепена пресуда потврђена.

Одлучујући о захтеву пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Ервина Пашти, за накнаду трошкова кривичног поступка, истакнутом у поднеску од 28.10.2020. године, Основни суд у Шиду је побијаним првостепеним решењем К 57/20 од 17.03.2022 године утврдио трошкове кривичног поступка К 57/20, пуномоћника оштећеног ББ у износу од 177.750,00 динара и обавезао окривљену да наведени износ исплати оштећеном у року од 15 дана од дана правноснажности решења под претњом принудног извршења.

Кривично веће првостепеног суда је одлучујући о жалби браниоца окривљене, изјављеној против првостепеног решења, исту одбило као неосновану побијаним другостепеним решењем Кв 72/22 од 21.04.2022. године.

Одредбом члана 264. став 1. ЗКП, прописано је да, када суд окривљеног огласи кривим, изрећи ће у пресуди да је дужан да накнади трошкове кривичног поступка.

Одредбом члана 262. став 1. ЗКП, прописано је да ће се у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе, док је ставом 2. истог члана, одређено да ће председник већа или судија појединац, ако недостају подаци о висини трошкова, донети посебно решење када се ти подаци прибаве.

У конкретном случају, суд је наведеном првостепеном пресудом правноснажно одлучио о трошковима кривичног поступка, тако што је окривљену само обавезао да плати судски пашал, па је иста постала правноснажна доношењем пресуде Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 306/20 од 09.02.2022. године којом је одбијена као неоснована жалба браниоца окривљене и првостепена пресуда потврђена.

Дакле, наведеном правноснажном пресудом суд није обавезао окривљену на накнаду трошкова пуномоћника оштећеног ББ, адвоката Ервина Пашти, иако је према одредби члана 262. став 1. ЗКП, био у обавези да одлучи ко ће сносити и те трошкове, већ је само у изреци пресуде окривљену обавезао на плаћање трошкова судског пашала.

Стога, суд није могао посебним решењем одлучивати ко је обавезан да сноси трошкове пуномоћника оштећеног, и тиме променити правноснажну пресуду, већ је био у обавези да о трошковима кривичног поступка пуномоћника оштећеног одлучи пресудом, а да евентуално о њиховој висини одлучи накнадно посебним решењем, у смислу члана 262. став 2. ЗКП. Недостатак података о висини тих трошкова не ослобађа суд обавезе да пресудом одлучи ко је обавезан да их плати, а посебним решењем одлучује само о њиховој висини када се ти подаци прибаве.

Следствено изнетом, основано се захтевом за заштиту законитости браниоца окривљене указује да је Основни суд у Шиду тиме што је посебним решењем обавезао окривљену да накнади трошкове кривичног поступка који се односе на награду пуномоћника оштећеног повредио закон из члана 441. став 4. у вези члана 262. став 1. и став 2. ЗКП, с обзиром на то да о тим трошковима није одлучено правноснажном пресудом.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је усвојио као основан захтев за заштиту законитости браниоца окривљене и на основу члана 492. став 1. тачка 1) ЗКП укинуо побијана правноснажна решења и списе предмета вратио Основном суду у Шиду на поновно одлучивање. У поновном поступку суд ће отклонити повреду закона на коју је указано овом пресудом, након чега ће бити у могућности да донесе правилну и на закону засновану одлуку.

**Записничар-саветник,
Андреа Јаковљевић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Биљана Синановић,с.р.**

За тачност отправка

Управитель писарнице
Марина Антонић